

Szakmai tanulmányút Franciaországba

Az Országos Erdészeti Egyesület éves programjának megfelelően szakmai tanulmányutat szervezett a Pártoló Tagok Tanácsa tagjai számára, Franciaországba. A hagyományoknak megfelelően a szakmai látni és tapasztalni valók mellett számos kulturális nevezetesség is szerepelt a programban.

A párizsi érkezés után az Erdészeti Fejlesztési Intézetben bőséges tájékoztatót kapott a társaság az Állami Erdészeti Szolgálat, a Magánerdő Tulajdonosok Szövetsége és az Erdészeti Fejlesztési Intézet vezetőitől, munkatársaitól tevékenységükről.

Előkészítés alatt van az új erdőtörvényük, hogy beépítésre kerüljenek a turizmus, az új erdőkezelési eljárások, a kereskedelem, a faipar és a magánerdő jogszabályi változásai. Az EU-ban – mint hallhattuk – nem korlátozott a fakereskedelem és a faipar sem, így a belépésünkkel kemény kereskedelmi harc várható az EU-ban lévő országokkal. Az állami támogatás ezeken a területeken tilos, kivéve például a vidékfejlesztés címén adott faipari fejlesztések támogatása. Erdőtelepítés területén ma 5–7000 ha-t finanszíroz az állam évente.

Az országban mintegy 14,4 millió hektár erdő van, melyből 10 millió hektár magánerdő (3 millió tulajdonos), 1,7 millió hektár állami és 2,7 millió hektár közösségi erdő. Az állami erdőből néhány tízezer hektár védett, ahol nem lehet fakitermelést végezni (tőzegmohalápok stb.). A lombos fafajok aránya 64%, a tűlevelűeké 36%.

Franciaországban az erdő nem központi kérdés, mint például Ausztriában vagy Németországban. Az elmúlt évi december 25-i vihar nyolc óra alatt száznegyvenmillió köbméter fát döntött ki, de a lakosság egy kis idő után már nem beszélt róla, nem kellő a kapcsolat az erdészet és a közvélemény között. A lakosság csupán kirándulohelyként értékeli az erdőt és csak az a gondjuk, hogy nincs hova menniük kirándulni.

A magánerdő-gazdálkodókat szerveztük fogja össze. A gazdálkodáshoz üzemtervet használnak, a huszonöt hektár egy tömbben lévő erdőre kötelező az egyszerűsített üzemterv készítése. A szervezet szemináriumokat tart az új erdőnevelési eljárások bevezetése érdekében, tanfolyamokat tartanak, referencialhelyeket alakít-

tanak ki, melyeket katalógusban jelentetnek meg, rövid kiadványokban ismertetik a különböző tudnivalókat, technológiákat. Eddig négyszáz ilyen füzetet adtak ki.

A csoport látogatást tett az állami erdőket kezelő Országos Erdészeti Hivatal Nancy melletti Oktatási Központjában. Feladatuk az alapképzés (kezdők részére), a belső továbbképzés a munkahelyi előmenetel érdekében, a folyamatos szakmai továbbképzés és a külföldi erdészek képzése, térítés ellenében. Az oktatás 40%-a helyben, 60%-a a régióban történik. Évente 3–4000 fő részesül továbbképzésben. Húsz oktatóteremmel, könyvtárral, multimédiás központtal, étteremmel, szállással, műhellyel, garázzsal, tornacsarnokkal és 200 hektár vadászati oktatóterülettel rendelkeznek. Az államerdészetben kifizetett munkabér 6,1%-át fordítják továbbképzésre, az állami erdészeti szervezet 84%-a legalább egyszer részt vett továbbképzésben.

Az erdőgazdálkodás és természetvédelem között folyik az „egyezkedés”. Elvük, hogy a fakitermelési célokat kell a természetvédelmi célokhoz igazítani, de az egész francia erdészeti politika alapját nem akarják megváltoztatni, ezért a különlegesen védett területeket kiválasztják, ezeket támogatják és az ellenőrzést szigorítják. Nagy a különbség az állami és magánerdőkben, a magántulajdonos nem vesz tudomást az ökológusok által diktálni próbált erdőgazdálkodási módokról. A társadalommal igyekeznek a vitát folytatni és a problé-

mákat helyi szintre szűkítve megoldani.

A BIANCO jelentésben dolgozták ki az erdészethez kötődő munkahelyek növelésének lehetőségét. Hatmillió köbméter fakitermelés növelésével, mintegy 100 000 munkahelyet tudnának teremteni, a kitermelés növelésére az erdőtervek lehetőséget adnak.

Az állami erdőgazdálkodás hasonló térképeket használ, mint nálunk. Megnevezésükben azonban jobban igazodnak az aktuális feladatokhoz, „vidékfejlesztési térkép”, „turizmustérkép”, „erdőfeltárási térkép”, „ökológiai térkép”.

Kultúrprogramokban is bővelkedett az út, Párizsban látogatást tett a csoport a Louvre-ba, a Rodin Múzeumba, a Notre Dame-ba. Reimsben megtekintette a székesegyházat, hangulatos pezsgőkóstolóban volt részük. A Loire-menti kastélyok közül a Chambord és a Chenonceaux-i kastélyok szerepeltek a programban. Meglátogattuk St. Malo csodálatos erőd városát, menet közben megállt volt az OMAHO BEACH-en, az 1944. június 6-i normandiai partraszállás emlékművénél. Rácsodálkoztak a minden képzeletet felülmúló, a világörökség részeként számon tartott Mont-St-Michel apátságra, mely az ár-apály jelenség egyik nevezetes helye is.

A jó hangulatot jellemezte, hogy a csoport részére adott fogadáson az étel előkészítésének szakszerű elvégzése érdekében, a vadászatban jeleskedő erdőgazdaságok vezérigazgatói szeleteltek fel a kiválóan elkészített vaddisznósültet, természetesen a helyzethez illő munkaruhában.

Köszönettel tartozunk *dr. Sárvári János* és *dr. Barna Tamás* kollégáinknak a remek programokért és a szervezésért.

Kép és szöveg: **Ormos Balázs**

Bükk szálerdő a vihar után